

Cròniques del món

El president francès, Nicolas Sarkozy, durant el discurs que va pronunciar el dia 31 de març passat a la Xina, durant un viatge oficial.

Les hores baixes del gran Sarkozy

PARÍS ■ Juli Martí Casals

Un diputat del partit presidencial francès deia la setmana passada que “la UMP encara no és un camp de runa, però ja és un camp de batalla”. Efectivament, si els resultats de les eleccions cantonals que es van fer recentment a França no han estat tan beneficiosos als socialistes francesos com esperaven, la derrota de la dreta ha estat considerable. Malgrat una abstenció de més del 50% que dificulta la interpretació dels resultats i fa pujar l'extrema dreta, la situació del partit conservador, un any abans de les presidencials, és preocupant. Els sondatges publicats aquestes darreres setmanes fan preveure l'eliminació del president Nicolas Sarkozy a la primera volta i un duel entre la nova líder del Front National, Marine Le Pen, i el candidat socialista, sigui qui sigui. Amb tot, ara per ara els atacs dins la Unió per un

Moviment Popular (UMP) se centren en el primer ministre, François Fillon, i en el secretari general, Jean-François Copé. Les crítiques al cap de govern són per les reserves que ha mostrat vers l'estratègia electoral fixada per Sarkozy i pel partit, mentre que a Copé hom li retreu la tendència a abordar temes tabú que no ho són. Un exemple és el debat sobre la laïcitat que, igual com el de la identitat nacional, ha aportat moltes declaracions polèmiques, com ara la del nou ministre d'Interior, que es demanava si no seria convenient de prohibir els signes religiosos als usuaris del transport públic. Sigui com sigui, el president Sarkozy encara gaudeix d'un cert respecte. Si cap membre de la UMP pretén emancipar-se i provar sort presentant una candidatura a les presidencials, es trobarà que la majoria del partit insisteix a dir que el candidat

natural, com diuen, per a les eleccions del 2012 és Sarkozy. Però, tal com deia Edwy Plenel a les pàgines de *Mediapart.fr*, si Sarkozy, cercava “la seva guerra” amb les accions militars contra al-Qaida del Magrib Islàmic, sembla haver-la trobada a Líbia. Dins d'aquest front, com explicava el setmanari *Le Canard enchaîné* el 30 de març, els aliats s'han trobat amb l'ajuda, justament, d'AQMI. Una campanya militar que a l'inici semblava pilotada pels francesos es pot acabar convertint en un *petit Iraq* per a Sarkozy. Una operació cara i, sobretot, arbitrària, tenint en compte que l'OTAN no intervé ni a Síria ni a Barhein ni a més països, que encara no ha permès de guanyar els punts de popularitat que Sarkozy, com ja l'hi havia passat amb la crisi georgiana de l'estiu del 2008, pensava recuperar.

La cancellera alemanya, Angela Merkel, durant una de les darreres aparicions públiques.

BERLÍN ■ Gemma C. Serra

Sense treva per a Guido. La cancellera alemanya, Angela Merkel, ha tancat el primer trimestre de l'any amb el pitjor balanç des que és al poder. Ha fet enfadar els aliats occidentals, perquè no es vol mullar a Líbia; ha perdut tres de les quatre eleccions regionals d'aquest primer trimestre de l'any –primer va caure a Hamburg, després semblava que remuntava en defensar el *land* de Saxònia-Anhalt, però a final de mes es va enfonsar a Baden-Württemberg i Renània-Palatinat. Al mig de la primera ronda electoral de l'any, va haver de veure com dimetia el seu hipotètic successor, el ministre de Defensa, Karl-Theodor zu Guttenberg, que de polític supermediàtic va quedar degradat a nen trampós que copia als exàmens, arran de l'escàndol pel plagi de la tesi doctoral. En un context en què el món s'enfonsa entre naufragis monetaris, catàstrofes naturals i revoltes, és a dir, la crisi de l'euro, el terratrèmol al Japó i el món àrab, Merkel s'ha acomiadat de la seva imatge de dona sòlida per passar a l'espectacle de les fugides fent ziga-zaga. Mentre el món necessita solidesa, Merkel, doctora en ciències físiques, un dia explica que l'energia nuclear és segura i l'endemà anuncia el tancament de set centrals. Un trimestre *horribilis* per a la cancellera, que té el perill més gros en la situació dels seus socis, el Partit Lliberal (FDP). La

formació del vice-canceller i ministre d'Afers Estrangers s'ha portat com l'etern cerca-raons de la coalició des que Merkel va ser reelegida i va canviar els aliats de la primera legislatura –els socialdemòcrates– pels liberals. L'aliança amb els teòrics socis naturals de la Unió Cristiano-demòcrata (CDU) que presideix ha deixat un balanç d'un any i mig llarg de dissensions. L'FDP es troba en el pitjor moment de la història i tothom en responsabilitza Guido Westerwelle. De ser l'artífex del retorn al poder de la formació, a les generals del 2009, ha passat a culpable de gairebé tot. També per als liberals, que el pressionen perquè deixi el lideratge del partit. Primer van posar el crit al cel els pesos pesants històrics. Ara té al damunt una revolta dels joves que ell mateix va col·locar a llocs preferents del partit. Merkel té una treva electoral fins al setembre, quan es lliurarà la batalla per l'alcaldia de Berlín. Els Verds collen, a cavall de la revifalla del “Nuclears? No, gràcies”. I Guido té una cita amb la cúpula del partit, el dia 11 d'abril, i un congrés al maig en què es decidirà el futur FDP. Són dues dates teòriques, perquè tot es pot precipitar abans.

BUENOS AIRES ■ Federico Rivas

Tensió entre l'Argentina i Israel. La publicació de la notícia en un diari de Buenos Aires sobre un suposat acord entre l'Argentina i l'Iran ha causat un terratrèmol diplomàtic amb Israel, país que es preparava per a rebre aquesta setmana el ministre d'Afers Estrangers argentí, Héctor Timerman. En una crònica del diari *Perfil*, el periodista José Eliashev afirmava que Timerman va oferir al govern de Teheran un acord que preveia un indult als iranians requerits per la justícia argentina per l'atemptat amb cotxe bomba que el juliol del 1994 va destruir la seu de l'Associació Mutual Israelita Argentina (AMIA), a Buenos Aires. En canvi d'això, el govern iranià acceptaria la renovació de l'intercanvi comercial entre tots dos països, que volta els 900 milions d'euros, i que va ser interromput després d'aquell atemptat. Israel ha esperat sense èxit el desmentiment oficial del govern de la presidenta Cristina Kirchner, que ha optat pel silenci més absolut. Les

declaracions han anat a càrrec de portaveus no oficials, com ara les de l'actual president de l'associació AMIA, Guillermo Borger, que va afirmar que el ministre d'Afers Estrangers argentí, d'origen jueu, li havia dit que l'article de *Perfil* era una notícia falsa. “Cap govern no ha fet tant per la investigació de l'atemptat com l'actual. Veig impossible un acord d'aquesta mena”, ha dit Borger. En la mateixa línia, el titular de la Delegació d'Associacions Israelites Argentines (DAIA), Aldo Donzis pensa que és difícil de creure un acord que vagi contra la política oficial. “L'ex-president Néstor Kirchner va dir que mai no renunciaria a aclarir l'atemptat en canvi de diners. Ni per una ni per mil monedes”, recorda Donzis. L'Argentina acull la comunitat jueva més important de l'Amèrica Llatina i la cinquena més nombrosa del món. El 1992 una bomba va destruir l'ambaixada d'Israel a Buenos Aires. Dos anys després, un cotxe bomba es va estavellar contra l'AMIA i va matar 85 persones. La investigació judicial va apuntar ministres i diplomàtics iranians com a responsables intel·lectuals del segon atac, versió que el govern de Mahmud Ahmadinejad rebutja. Per això, qualsevol acostament de Buenos Aires amb Teheran és vist per Israel com una traïció a les relacions bilaterals. El retard del ministeri argentí d'Afers Estrangers a desmentir la informació del diari *Perfil* no ha caigut bé a Jerusalem, fins al punt que no es descarta d'ajornar la visita de Timerman. El viatge del titular d'Afers Estrangers argentí era el primer que feia a Israel des de la presa de possessió i tenia per objectiu llimar asprors després del reconeixement de l'estat palestí per part d'Argentina.

Timerman i l'ambaixador d'Israel, Daniel Gazit, van honrar les víctimes de l'atemptat fa poc.